

Ανώτερη εκπαίδευση

Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, οι πολιτικές για την τριτοβάθμια εκπαίδευση χαράσσονται στο επίπεδο των μεμονωμένων κρατών μελών. Συνεπώς, η ΕΕ διαδραματίζει κυρίως υποστηρικτικό και συντονιστικό ρόλο. Οι κύριοι στόχοι της δράσης της Ένωσης στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης περιλαμβάνουν την ενίσχυση της κινητικότητας των φοιτητών και του προσωπικού των πανεπιστημίων, την ενθάρρυνση της αμοιβαίας αναγνώρισης πτυχίων και περιόδων φοίτησης, την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και την ανάπτυξη της εξ αποστάσεως (πανεπιστημιακής) εκπαίδευσης.

Νομική βάση

Η εκπαίδευση — και στο συγκεκριμένο πλαίσιο, και η τριτοβάθμια εκπαίδευση — αναγνωρίστηκε επισήμως ως τομέας αρμοδιότητας της ΕΕ από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ του 1992. Η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν τροποποίησε τις διατάξεις σχετικά με το ρόλο της ΕΕ στους τομείς της εκπαίδευσης και της κατάρτισης (Τίτλος XII, άρθρα 165 και 166). Το άρθρο 165 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) υπογραμμίζει ότι «η Ένωση συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών, και, αν αυτό απαιτείται, υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση τους, σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο της διδασκαλίας και την οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς και την πολιτιστική και γλωσσική τους πολυμορφία». Στο άρθρο 165 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, αναφέρεται ότι η δράση της Ένωσης έχει ως στόχο «να ευνοεί την κινητικότητα φοιτητών και εκπαιδευτικών, μεταξύ άλλων και μέσω της ακαδημαϊκής αναγνώρισης διπλωμάτων και περιόδων σπουδών· να προωθεί τη συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων· να αναπτύσσει την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών για τα κοινά προβλήματα των εκπαιδευτικών συστημάτων των κρατών μελών».

Επιπλέον, η Συνθήκη της Λισαβόνας περιέχει μια διάταξη η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί οριζόντια «κοινωνική ρήτρα». Το άρθρο 9 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι: «Κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή των πολιτικών και των δράσεών της, η Ένωση συνεκτιμά τις απαιτήσεις που συνδέονται με [...] υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης [και] κατάρτισης».

Επιπλέον, ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος έχει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες (άρθρο 6 της ΣΕΕ) αναφέρει ότι: «Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην εκπαίδευση» (Άρθρο 14).

Στόχοι

A. Στόχοι σύμφωνα με τις Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με βάση τη μακροπρόθεσμη δέσμευση της ΕΕ για υλοποίηση της διά βίου μάθησης και της κινητικότητας, τη βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της εκπαίδευσης και της κατάρτισης και την ενίσχυση της καινοτομίας και της δημιουργικότητας, το άρθρο 165 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ απαριθμεί συγκεκριμένα τους στόχους της δράσης της ΕΕ στον τομέα της παιδείας, της επαγγελματικής εκπαίδευσης, της νεολαίας και του αθλητισμού. Οι ακόλουθοι στόχοι είναι ιδιαίτερης σημασίας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης:

- να αναπτύσσει την ευρωπαϊκή διάσταση της παιδείας·
- να ευνοεί την κινητικότητα φοιτητών και εκπαιδευτικών, μεταξύ άλλων και μέσω της ακαδημαϊκής αναγνώρισης διπλωμάτων και περιόδων φοίτησης·
- να προωθεί τη συνεργασία μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων·
- να αναπτύσσει την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών για τα κοινά ζητήματα που αφορούν τα εκπαιδευτικά συστήματα των κρατών μελών·
- να ενθαρρύνει την ανάπτυξη της εκπαίδευσης εξ αποστάσεως.

B. Τρέχουσες προτεραιότητες στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης

Η [στρατηγική «Ευρώπη 2020»](#) έχει αυξήσει το ευρωπαϊκό πολιτικό ενδιαφέρον για την τριτοβάθμια εκπαίδευση ([COM\(2010\)2020](#)). Οι στόχοι της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» επικεντρώνονται στην «έξυπνη», «βιώσιμη» και «χωρίς αποκλεισμούς» ανάπτυξη και πρόκειται να επιτευχθούν μέσω αποτελεσματικότερων επενδύσεων στην εκπαίδευση, την έρευνα και την καινοτομία. Οι βασικοί στόχοι περιλαμβάνουν τη σημαντική αύξηση του αριθμού των νέων που ολοκληρώνουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση (τουλάχιστον 40% των ατόμων ηλικίας 30-34 ετών έως το 2020). Ο φιλόδοξος αυτός στόχος επιτεύχθηκε τον Απρίλιο του 2019. Είχε ήδη διατυπωθεί στο «Στρατηγικό πλαίσιο για την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης» (ΕΚ 2020), που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Μάιο του 2009^[1]. Πέρα από τις πολιτικές πρωτοβουλίες των ίδιων των κρατών μελών, η ΕΕ υποστηρίζει ενεργά τις προτεραιότητες της διαδικασίας της Μπολόνια, η οποία, από την έναρξή της το 1999, αποσκοπεί στην εξασφάλιση πιο συγκρίσιμων, συμβατών και συνεκτικών συστημάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ευρώπη, με αποκορύφωμα τη δημιουργία του ευρωπαϊκού χώρου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (EXTE) με τη διακήρυξη της υπουργικής διάσκεψης Βουδαπέστης-Βιέννης τον Μάρτιο του 2010.

Το 2017 η Επιτροπή δημοσίευσε «Ένα νέο ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση» ([COM\(2017\)0247](#)). Επικεντρώνεται σε τέσσερις τομείς προτεραιότητας:

- ευθυγράμμιση της ανάπτυξης δεξιοτήτων στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας·
- διεύρυνση της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, μείωση των αποκλεισμών και αύξηση της κοινωνικής εμβέλειάς της·

[1]ΕΕ C 119 της 28.5.2009, σ. 2.

- ενίσχυση της ικανότητας καινοτομίας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης·
- αύξηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Τον Μάιο του 2018, μετά τη σύνοδο κορυφής του Γκέτεμποργκ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση με τίτλο: «Χτίζοντας μια ισχυρότερη Ευρώπη: ο ρόλος των πολιτικών για τη νεολαία, την εκπαίδευση και τον πολιτισμό» (COM(2018)0268). Το εν λόγω έγγραφο περιγράφει το όραμα της Επιτροπής για την οικοδόμηση ενός Ευρωπαϊκού Χώρου Εκπαίδευσης, που θα περιλαμβάνει:

- την ενίσχυση του προγράμματος Erasmus+·
- τη δημιουργία τουλάχιστον 20 ευρωπαϊκών πανεπιστημίων έως το 2024. Αυτό αναμένεται να συμβάλει στην ανάδειξη ευρωπαϊκών πτυχίων που θα αναγνωρίζονται σε όλη την Ευρώπη·
- τη δημιουργία ευρωπαϊκής φοιτητικής ταυτότητας με στόχο τη διευκόλυνση της κινητικότητας·
- μια πρόταση σύστασης του Συμβουλίου σχετικά με την προώθηση της αυτόματης αμοιβαίας αναγνώρισης των πτυχίων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ανώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και των αποτελεσμάτων περιόδων μάθησης στο εξωτερικό (COM(2018)0270).

Επιτεύγματα

A. Erasmus+

Κύριος στόχος του Erasmus+, το οποίο εγκρίθηκε επίσημα τον Δεκέμβριο του 2013^[2] και λειτουργεί από την 1η Ιανουαρίου 2014, είναι η επένδυση στους τομείς της εκπαίδευσης, της κατάρτισης, της νεολαίας και του αθλητισμού της Ευρώπης, μέσω ενός ενιαίου ολοκληρωμένου προγράμματος. Το Erasmus+ συνδυάζει πρώην ξεχωριστές τομεακές και εγκάρσιες πολιτικές στο πλαίσιο του Προγράμματος Διά Βίου Μάθησης 2007-2013 στους τομείς της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (Erasmus, Erasmus Mundus, Tempus, διμερή προγράμματα με άλλες χώρες ή ηπείρους), της σχολικής εκπαίδευσης (Comenius), της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (Leonardo da Vinci), της εκπαίδευσης ενηλίκων (Grundtvig), της νεολαίας (Youth in Action) και των σπουδών με αντικείμενο την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση (Jean Monnet). Παράλληλα, συμπεριλαμβάνεται για πρώτη φορά ο αθλητισμός. Το Erasmus+ έχει προϋπολογισμό ύψους 14 δισεκατομμυρίων ευρώ, και υπάρχει η δυνατότητα συνεργασίας τόσο μεταξύ κρατών μελών όσο και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών. Το Erasmus+ αποσκοπεί στην αναδιάρθρωση και τον εξορθολογισμό των δραστηριοτήτων γύρω από τρεις βασικές δράσεις των στοχευμένων τομέων:

- μαθησιακή κινητικότητα ατόμων·
- συνεργασία για καινοτομία και ανταλλαγή καλών πρακτικών·
- υποστήριξη πολιτικών μεταρρυθμίσεων.

[2]EE L 347 της 20.12.2013, σ. 50.

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στο πλαίσιο του γενικού σχεδιασμού του Erasmus+. Τουλάχιστον 33,3% του συνολικού προϋπολογισμού του Erasmus+ προορίζεται για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δύο εκατομμύρια φοιτητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αναμένεται να συμμετάσχουν σε προγράμματα κινητικότητας κατά την περίοδο από το 2014 έως το 2020. Το Erasmus+ όχι μόνο υποστηρίζει την κινητικότητα των φοιτητών και του προσωπικού της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά χρηματοδοτεί επίσης τα κοινά μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών του Erasmus Mundus και τα δάνεια για μεταπτυχιακές σπουδές Erasmus+.

Η Επιτροπή δημοσίευσε την πρότασή της για ένα διάδοχο πρόγραμμα (2021-2027) τον Μάιο του 2018 ([COM\(2018\)0367](#)). Η συνολική αρχιτεκτονική του προγράμματος δεν έχει αλλάξει, συμπεριλαμβανομένων των τριών βασικών δράσεων που είχαν ήδη συσταθεί στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus+. Ωστόσο, η Επιτροπή προτείνει τον διπλασιασμό του προϋπολογισμού σε 30 δισεκατομμύρια ευρώ, σε σύγκριση με την περίοδο προγραμματισμού 2014-2020. Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει ορισμένες νέες πρωτοβουλίες όπως τη δημιουργία των προαναφερθέντων ευρωπαϊκών πανεπιστημίων. Η πρόταση τροποποιήθηκε και εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο τον Μάρτιο του 2019.

B. Δράσεις «Marie Skłodowska-Curie» (MSCA)

Οι δράσεις MSCA, μέρος του προγράμματος-πλαίσιου της ΕΕ για την έρευνα και την καινοτομία («Ορίζοντας 2020») στηρίζουν την κατάρτιση στον χώρο της έρευνας και την επαγγελματική εξέλιξη, εστιάζοντας στην απόκτηση καινοτόμων δεξιοτήτων. Το πρόγραμμα χρηματοδοτεί την κινητικότητα σε παγκόσμιο και διατομεακό επίπεδο για άριστη έρευνα σε οποιοδήποτε πεδίο. Όσον αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, οι υποτροφίες MSCA ενθαρρύνουν τη διεθνή, διατομεακή και διεπιστημονική κινητικότητα. Οι δράσεις MSCA έχουν αποτελέσει το κύριο ενωσιακό πρόγραμμα κατάρτισης σε επίπεδο διδακτορικού, με τη χρηματοδότηση 25 000 διδακτορικών και μεταδιδακτορικών ερευνητικών έργων. Εκτός από την προαγωγή της κινητικότητας μεταξύ χωρών, το πρόγραμμα επιδιώκει επίσης να άρει τα υπαρκτά ή εικαζόμενα εμπόδια ανάμεσα στον ακαδημαϊκό χώρο και άλλους τομείς, ιδίως τον τομέα των επιχειρήσεων. Χρηματοδοτεί επίσης την [Ευρωπαϊκή Νύχτα των Ερευνητών](#), μια σειρά από δημόσιες εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται κάθε χρόνο σε όλη την Ευρώπη την τέταρτη Παρασκευή του Σεπτεμβρίου για την προώθηση του έργου των ερευνητών. Οι δράσεις MSCA δεν θα πρέπει να αλλάξουν ουσιαστικά στο νέο πρόγραμμα-πλαίσιο της ΕΕ για την έρευνα και την καινοτομία 2021-2027 («Ορίζων Ευρώπη»).

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Λαμβάνοντας υπόψη τις περιορισμένες αρμοδιότητες της ΕΕ στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ο ρόλος του Κοινοβουλίου περιορίστηκε κυρίως στην προώθηση της στενής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και την ενίσχυση της ευρωπαϊκής διάστασης όπου αυτό ήταν εφικτό. Χάρη στην αυξανόμενη πολιτική του σημασία κατά τις τελευταίες δεκαετίες, το Κοινοβούλιο έχει καταφέρει να ασκήσει αυξανόμενη επιρροή στη διαμόρφωση πολιτικών στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ευρώπη.

A. Κινητικότητα

Το Κοινοβούλιο έχει εργαστεί επιτυχώς και με συνέπεια για την αύξηση του προϋπολογισμού που προορίζεται για τα υφιστάμενα προγράμματα στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένου του Erasmus+, και έχει συμβάλει καθοριστικά στη μετατόπιση των προτεραιοτήτων χρηματοδότησης της ΕΕ στο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο 2014-2020 σε δαπάνες που θεωρεί ότι προσανατολίζονται περισσότερο προς το μέλλον, όπως αυτές για τον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Τον Φεβρουάριο του 2017, ενέκρινε ψήφισμα σχετικά με το πρόγραμμα Erasmus+^[3], το οποίο αναλύει τα πρώτα έτη εφαρμογής του προγράμματος, υπογραμμίζει τις επιτυχίες του και προτείνει αλλαγές για να βελτιωθεί το δεύτερο μέρος του πολυετούς προγράμματος-πλαισίου. Για την επόμενη γενιά του Erasmus+, το Κοινοβούλιο πρότεινε τον τριπλασιασμό του προϋπολογισμού σε 41 δις. ευρώ, πράγμα που θα επιτρέψει σε περισσότερους φοιτητές να λάβουν μέρος και θα δώσει τη δυνατότητα ευρύτερης συμμετοχής στο πρόγραμμα. Το Κοινοβούλιο τόνισε επίσης την ανάγκη για καλύτερη συνεργασία με άλλα ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά προγράμματα και για συγχρηματοδότηση των δράσεων που επί του παρόντος δεν χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα Erasmus+^[4]. Για την περίπτωση αποχώρησης του ΗΒ από την ΕΕ χωρίς συμφωνία το Κοινοβούλιο έχει επίσης διαδραματίσει κεντρικό ρόλο στη διασφάλιση των δικαιωμάτων και του καθεστώτος των νέων που συμμετέχουν επί του παρόντος στο πρόγραμμα ανταλλαγής Erasmus+^[5].

B. Σύνδεση με την απασχόληση

Όλα αυτά τα χρόνια, το Κοινοβούλιο ανέκαθεν ενδιαφερόταν για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και τη σύνδεσή της με την απασχόληση. Το 2010 το Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα «σχετικά με τον διάλογο πανεπιστημίων-επιχειρήσεων: μια νέα εταιρική σχέση για τον εκσυγχρονισμό των πανεπιστημίων στην Ευρώπη»^[6], κάνοντας έκκληση για διάλογο μεταξύ των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (ΙΤΕ) και των επιχειρήσεων σε όλους τους τομείς σπουδών και υπενθυμίζοντας τη σημασία της διά βίου μάθησης και της κινητικότητας, της προώθησης της έρευνας και της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών. Το 2012 το Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα σχετικά με τον εκσυγχρονισμό των ευρωπαϊκών συστημάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης^[7], στο οποίο καλεί τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης να ενσωματώσουν εκ νέου τη διά βίου μάθηση στα προγράμματα σπουδών τους, να προσαρμοστούν στις νέες προκλήσεις δημιουργώντας νέους τομείς σπουδών οι οποίοι αποτυπώνουν τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και να προωθήσουν την ισότητα των φύλων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Στο ψήφισμα αυτό, το Κοινοβούλιο επέμεινε επίσης ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτύχουν τον στόχο για επένδυση 2% του ΑΕγχΠ στην εκπαίδευση. Μετά την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 2017, σχετικά με ένα νέο ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση ([COM\(2017\)0247](#)), το Κοινοβούλιο ενέκρινε στις 12 Ιουνίου 2018 ψήφισμα σχετικά με τον εκσυγχρονισμό της

[3]EE C 252 της 18.7.2018, σ. 31.

[4]Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2019)0324.

[5]Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2019)0167, Συνέχιση των εν εξελίξει δραστηριοτήτων μαθησιακής κινητικότητας του προγράμματος Erasmus+ στο πλαίσιο της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την ΕΕ.

[6]EE C 161 E της 31.5.2011, σ. 95.

[7]EE C 258 E της 7.9.2013, σ. 55.

εκπαίδευσης στην ΕΕ^[8]. Όσον αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, το εν λόγω ψήφισμα ζητεί τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Χώρου Εκπαίδευσης και ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να επενδύσουν περισσότερο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και να ενισχύσουν τη συνεργασία μεταξύ της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, του κόσμου της εργασίας, της βιομηχανίας, των ερευνητικών κοινοτήτων και της κοινωνίας στο σύνολό της.

Γ. Η διαδικασία της Μπολόνια

Το Κοινοβούλιο έχει επιδείξει από καιρό το ενδιαφέρον του για την ολοκλήρωση και την προώθηση της διαδικασίας της Μπολόνια. Το 2012 ενέκρινε ψήφισμα^[9] που τονίζει τη σημασία των μεταρρυθμίσεων της Μπολόνια για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Χώρου Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΕΧΤΕ) και την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στη στρατηγική «Ευρώπη 2020».

Το 2015 το Κοινοβούλιο συζήτησε την εφαρμογή της διαδικασίας της Μπολόνια^[10]. Οι βουλευτές θεώρησαν ότι οι μεταρρυθμίσεις της Μπολόνια συνέβαλαν στη βελτίωση της ποιότητας των εκπαιδευτικών συστημάτων καθώς και της ελκυστικότητας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ευρώπη. Η διαδικασία της Μπολόνια κατέστησε επίσης πιο συγκρίσιμες τις δομές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με την παροχή συστημάτων διασφάλισης της ποιότητας κατά την αναγνώριση των πτυχίων.

Τον Απρίλιο του 2018 το Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα σχετικά με την εφαρμογή της διαδικασίας της Μπολόνια^[11]. Το εν λόγω ψήφισμα ζητούσε από την επόμενη υπουργική διάσκεψη για τον ΕΧΤΕ, το 2018 στο Παρίσι, μια κριτική αξιολόγηση της διαδικασίας της Μπολόνια. Το ψήφισμα τόνιζε την ανάγκη να βελτιωθεί η κοινωνική διάσταση της εκπαίδευσης, με συγκεκριμένες ευκαιρίες πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για τους σπουδαστές με αναπηρίες και όσους προέρχονται από μειονεκτούντα περιβάλλοντα. Υποστήριζε την καθιέρωση προσβάσιμων και δίκαιων μηχανισμών για τη χορήγηση υποτροφιών και επιδομάτων κινητικότητας. Επίσης, ζητούσε από την ΕΕ και τα κράτη μέλη να αυξήσουν τους προϋπολογισμούς τους στον τομέα της εκπαίδευσης, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση θα είναι δωρεάν και προσιτή σε όλους.

Pierre Hériard / Audrey Marti
05/2019

---

[8]Κείμενα που εγκρίθηκαν, [P8_TA\(2018\)0247](#).

[9]ΕΕ C 251 Ε της 31.8.2013, σ. 24.

[10]ΕΕ C 346 της 21.9.2016, σ. 2.

[11]Κείμενα που εγκρίθηκαν, [P8_TA\(2018\)0190](#).

